

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitsz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 „
Negyedévre ——— 6 „
Egy hóra ——— 2 „
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés:
irodáknak.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1902.

XXXI. évfolyam 49. szám.

Péntek, február 28

Sajtópolitika.

Nagybecskerek, 1902 február 28.

Tudatos munkása a bettívetés mesterségének kétszer is megrágná ezt a szót, míg papírra teszi. Megcsufolása, megrugdosása ez a sajtónak, amely mindenfajta összetételén megtűri a politika szót, csak ebben az egyben nem. A sajtó csinálhat politikát, de neki a maga részére nem lehet politikája. Ha van, azt nem sajtópolitikának, de becstelenségnek hívják.

Abban a műhelyben, a honnan kikapattant ez a szó, aligha foglalkoztak ennek a szónak a jelentőségével. Valószínű, mert akkor nem általánosították volna. A Nagybecskereki Hírlap ez alatt a cégér alatt foglalkozik a vármegye sajtójával, jobban mondva a mi ujságunkkal, holmi számadatokkal kapcsolatosan. Nem lehet feladata a sajtónak üzleti mérlegeket csinálni, különösen legnagyobb részt hamis adatok alapján. Erre hát ezáltal nem terjeszkedünk ki, de igenis a bettí tisztessége nevében foglalkoznunk kell azzal a kerettel, a melyben ez a dolog a nyilvánosság elé került.

A mióta a modern technika urrá lett a bettí felett, elkopott a német mondás, a mely a szappanhoz méri az emberek kulturáját. A nyomtatott bettí elhatalmasodott az emberek felett, megejtette magának a lelkeket. Ez a szurtos kis micsoda fényeskedő nappá lett az emberiség szellemi világában, forrása, kufjeje minden nemes törekvésnek, mozgatója, tiltója, elősegítője és kerékkötője mindennek, a mire ráveti világító fényét, éltető vagy perzselő sugarát. A napisajtó, első sorban kormányozója ennek a nagy hatalomnak. De ez a hatalom igazán csak akkor nagy, ha minden megnyilvánulása az igazság jegyében történik. A sajtó, csak úgy jöhet számba, csak úgy életképes, ha az igazsággal teljesíti a krónikás szerepét. Egyetlen eltérés a valóságtól a bettí világában nem hazugság, de becstelenség. A legrutabb visszaélés, ami a tudatlanok és tájékozatlanok megejtésére készül.

Olyan szekeres dolgok ezek, hogy még a mi tisztelt lapársunk is feltudott és mert rá kapaszkodni. S éppen ez a merészség az, ami szemünkbe szökik nekünk s velünk együtt mindenkinek, a ki a mi tisztelt lapársunk pályafutását figyelemmel kíséri.

Harmincegy esztendő múlt után, a mely megszerezte nekünk a közönség ítéletét, azzal a váddal állunk szemben, hogy meghamisítottuk a közvéleményt, vagy mint írják „meghamisított közvéleményt látott napvilágot a megye hivatalos lapjában“.

Szép mondat. Csak egy kicsit érthetetlen. Azt még el tudnók képzelni, hogy közvélemények képesek ilyen vagy olyan közvéleményt teremteni, hamisat vagy akármilyent, de hogy az egyenesen meg hamisítva napvilágra kerüljön úgy a lap hasábjain, egy kicsit különös. De az talán még különösebb, hogy a Nagybecskereki Hírlaptól száll felénk ez a vádaskodás.

Részben egyéni célok, szereplési viselkedés összever egynehány embert egy különös csoporttá. Rámondják: ellenzék. Teleirnak egy darab papirost. Rámondják: ujság. Előrántanak valami

csodaszörnyet, vágott farkokkal, csonka fülelkel, hus nélkül, bél nélkül; rámondják: igazság. Vagy legalább is a — képviselője. Összevetik a válokat néhányan, a fejükre ültetik s mondják: az igazság istene! Boruljatok le előtte! O hirdeti most nektek az igét. Azt az igét, a mit az a másik meghamisítva teremtett meg.

Hát álljunk oda az igazság elé együtt. Nem a csodaszörny elé, de a mit a sajtó nyelvén úgy hívunk: tisztesség. Gyónjunk. A közönség itélni fog.

Mi harmincegy esztendő múlt számálunk, ök harmincegy napot, de oda fiatalodunk hozzájuk, nem azért, mintha az évek száma terhelné a mi bűneink számát, de hogy igaz legyen a mérleg minden tekintetben.

Bűnből fogantattunk. Ez az első vádpont. Miért? Azért talán, mert ebben a nemzetiséglaktá vármegyében magyar organum keletkezett bennünk? Azért talán, mert kormánypartit politikát üzünk? Ha a politika nem is volna személyhez kötött, miképpen emelhet az ellen szót egy olyan csoport, a melynek nem egy tagja állítólag ugyanazon pártállású.

A tömjénezés volt a rejtett cél, a miért megalakult a lapunk — szól a második vádpont. Az alapítóknak kellett a tömjén.

Hogyan? Hát Dániel László ur, aki akkor alispán s a dolog egyik főmozgatója mondjuk keresztapja volt, azóta egyik elsőkelő tagja az ellenzéknek, olyan nagyon rá volt szorulva a tömjénre, a dicséretre, a takargatásra, meg hogy „hamis közvélemény lásson napvilágot“ az érdekében?

De ezek a múltból valók. A jelen sokkal közelebb van. Kezdjük a legközelebbi multon.

Mi lehetne erre alkalmasabb, mint a főispánváltás dolga. Ez volt a vesszőparipája annak a másik ujságnak, azért született s tengődött idáig. Részletekbe itt nem bocsátkozhatunk, apró ferdtések, céltudatos, rosszakaratu, perfid kiszínezéséről az eseményeknek nem veszünk tudomást, csak nagyobb, szembeszökőbb valómiket keresünk, a miket nem is az igazság, de egyenesen a sajtó tisztessége ellen követtek el. De elkövették ezt Torontál vármegye tisztikarával szemben is, mikor a fővárosi lapok után mi is nyilvánosságra hoztuk azt a nevezetes miniszteri leiratot. Ha a fölünk távol eső sajtó, nem ismerve a tényleges állapotokat, felzudulhatott a rendelet nyomán, kérdjük: tisztesség dolga volt-e egy a viszonyokkal ismerős lapnak tetejébe még meggyanusítani az egész vármegyei tisztikart köztük akárhány becstelében megöszült öreg tisztviselőt? Vagy ezt a hamisítatlan közvélemény diktálta így? Azt is a közvélemény diktálta talán, hogy heteken keresztül lansziroztak mindenféle híreszteléseket vármegyei gyűlésen elnöklő kormánybiztosról? Ne mondja azt senki, hogy lehet egy ujságnak rossz értesülése, téves információja, mert ezt mi annál a lapnál fel nem tehetjük. Mi, akik belátunk a nyomtatott lapon keresztül a műhelybe is, egész sorozatát látjuk abban az ujságban azoknak a híreknek, a mik másutt, más körülmények között születtek, de egyszerűen áttelepítették. S nem is ártatlan hírecskék ezek, de olyanok, a melyek hatóságokkal s sze-

mélyekkel foglalkoznak. Az X. városi rendőrkapitány nevét könnyű kihuzni s odairni a nagybecskereki rendőrfő nevét! S így megy ez az egész vonalon, még a politikában is, mert fő, hogy hamisítatlan legyen a közvélemény.

Hiszen csak a napokban esett meg, hogy a félváros bucsuzkodott a távozó főispántól. Mindenki tudja, hogy esett a dolog, csak az az ujság látta másképpen, irván, hogy a főispán minden emoció nélkül elutazott.

Az igazságot szolgáljuk, hát ne dobáljunk sarat az arcába s különösen ne akarjunk befeketíteni másokat. Annak a bizonyos piszkos tehénnek a dolga ne ismétlődjön meg mi rajunk. A N. H. csapkodjon másfelé a farkával. Hiszen van erre tere elég. Hozzávaló. Méltó szerepléséhez.

De ez a mi dolgunk. S itt fő a közérdek, a hamisítatlan közvélemény. Gondoljuk, ez a közvélemény kívánja meg azt is, hogy a t. ujság egyik nap nekiripakodjék az alispánnak s másnap dicsérettel környékezi azt, a kit tegnap, igaz hogy latinul, de „tisztesség ellen cselekvő“ közhivatalnoknak állított és meggyanusított.

Van egy mondás, magyaros, de igaz: a hazug ember addig hazudik, míg maga is elhiszi, hogy igazmondó ember. Ez a mondás lett urrá amottan is. De urrá annyira, hogy most már a leckezésre is vállalkozni mer. A hőreség is merész állat, de egy csöbör viz mégis kiönti a lyukából. A N. H.-nak elég egy csöppnyi is — az igazból.

S ha most már így kihurcolkodtunk a nyilvánosság elé, ki kell mondanunk, hogy ezért a felelősség mindenben visszahárul a mi lapársunkra. Az a hang, az a modor, a melylyel a mi dolgainkkal állandóan foglalkozott, nem provokált bennünket. Mi a sajtó hivatását egyébben tudjuk szájkodásoknál s nagyhangu kurjongatásoknál. Mert a legerősebb hangnál, a legvadabb szószátyárkodásnál is érthetőbben beszélnek sokszor maguk a tények. Különböző politikai elvek szolgálatában lehet két organumnak másmilyen a felfogása, más az ítélete, de a hangja, különösen, ha egymást illeti, csak olyan lehet, a mit megállapít az ujságírás tisztessége. Nem kodifikált törvény ez, de ha van briganti becstellet, kell lenni valami olyannak is, ami lehetővé teszi a sajtóbeli ellentétes irányok társadalmi kiegyenlítését. A mig csak csipkedés számba ment a dolog, a mig politikára vezethettük vissza a gyanusító szavakat, igyekeztünk annak be tudni.

Most, hogy leplezetlenül száll felénk a szó a „bűnből fogantatásról“, tudjuk igazi forrására visszavezetni a „szennyes hasárok“ eredetét is. Ugy látszik ez a gyanus szagu irás is hozzá tartozik a tiszta közszellemhez. Legyen. Ha kérdőre von érte a közvélemény valakit, csak a kezdeményezővel teszi. Mi ha provokálva leszünk, helyt állunk mindég, mindenhol és nem fogjuk nyilatkozatok árjába önteni megbánásunkat, mert hisszük, nem is lesz megbánni valónk.

Ez a mi ujságunk politikája.

A megyei pénztárak államosítása. A hivatalos lap tegnapi száma közli a vármegyék pénztári és számviteli teendőinek ellátásáról szóló, immár szentesített törvénycíkket, melynek hivatalos nevezete: az 1902. évi III. törvénycikk. Az új törvény 19 könnyen áttekinthető szakaszban szabja meg az új rendet, melynek életbe léptetésével a számvitel egyszerűsítését és az ellenőrzés fokozását kívánták elérni a törvény kodifikálói.

Szósztáryarkodás.

Ispotályt kellene alapítani a társadalom azon betegeinek, akiknek a más feje fáj. Ezt a kórságot nem tanulmányozták a klinikákon, azt se állapították meg, hogy bacillusok révén terjed-e, vagy a vérnek megkeveredése által? Pedig ez a betegség veszedelmesebb a hosszú lejáratu titusznál vagy fekete himlőnél, amelyből valahogy csak kilábolhat az ember, de a botránykötvyasztás örökös nyavalyája marad a társadalomnak, különösen pedig ennek a mi szűkebb világunknak: a becskeréknek.

Az a sajátos tünete ennek a társaságbeli pestisnek, hogy nem az szenved meg a bajt, aki a betege, hanem mások. Hogy a statisztika nyelvén beszéljünk: egy-egy e fajta kór- eset után átlag kétszáz ember szenved.

Az ilyen betegek ideglázában teremnek meg a gyanúsítások és pletykák. Kap belőle a völégény, akit a titkos jóakarók óva intenek, hogy a menyasszonyát sziveskedjék hoppon hagyni, mert különben a boldogtalansággal köt frigyét egy hosszú életre. Megörvendeztetik vele a féltékeny férjet, akinek — csupa merő rokonszenyből és jóakaratból — a felesége apró kalandjairól regélnek olyan bizalmas részleteket, hogy Feydeau se használná fel a hotel garni s bohózataiban. Meglepik ezek a kedves, intim közlések, persze indirekte, a hivatalfőnököt is, gyöngéd célzattal figyelmeztetvén őt, hogy Kriványban is sok hittel bíztak a fölöttesei. Gondja van Anonimus asszonyságnak a hitelezőre is, akit felebaráti szeretettel nógatnak, hogy rántsa be adását az anyagi romlás örvényébe, mert más sorsot nem érdemel. Ha a társadalom kigyó nyelve után írná meg egy ujkori Tacitus a ma történetét, alig beszélgetne tisztességes emberekről.

Ó, ma csupa finoman kintüvelt kulturálnyeből alakul ki a szalon élet, csupa előkelőség, válogatott izlés, külsőleg csupa jószabás, csiszolt modor, elmés bók és szeretetreméltóság, de befelé — a szívek és lelkek misztériumában — szörnyen gyanúsá lett az elegáns gavallér is, meg a szépséges női dáma is. Minden parfümhöz fűződik valami kis parázs botrány, minden mosoly, zsurnak, minden toálet-érdekeségnek megvan a maga intimus kis története, amit suttogva beszél tovább a baráti készség.

Az előtt nyersebbek voltak az emberek, sok volt bennük a parasztikus vonás, de nyíltszívűek voltak, őszinték és becsületesek kifelé is. De máskévt is van ma! Párisi szokásokat mimelünk, bécsi szabónál varratunk, angol erkölcsökről deklamálunk — és érzéseinkben és gondolkodásunkban balkánilag adjuk a barbárt, — persze csak befelé.

Mert a társadalmi élet farsangi szinpadán csupa előzékenység, türelmesség és csupa jóindulat vagyunk Mosolyogva parolázunk azzal az urral, akit kellő fentartással cimeres börtönvirágnak, vagy a családi élet banditájának tartunk, sugárzó arccal bókolkunk a háziasszonyi kellem és báj előtt s titokban a házi mérleg metametikai csudájáról suttogunk.

Kedvesség és szellemesség jellemzik ma a társaságbeli asszonvt, leányt, aranyifjut, öreg urat, — de csak külsőleg. Szalónban, bálteremben, színházban és mindenütt, ahol a jó társasághoz tartozók megfordulnak (nem is beszélve az utcáról, vendéglőről és kávéházról), megannyi „comme il faut” uri nőt és uri embert találunk, akik műveltek és udvariasak; a hölgyek előkelők és bájosak; a férfiak lovagiasak. Aki azonban ismeri társadalmi életünk hátterét, melyben egyenlő szerep jut Falstaffnak és

Mefisztónak, az tudja csak: mennyi hazugság és ámitás fogan meg ebben a hizelgessel és illatszerrel telített levegőben.

Aki nemcsak néz és beszél, de látni és itelni is tud, az hamar észreveszi, hogy mennyi álnok képmutatás igyekszik egymást megtéveszteni és félrevezetni a bonton finom és diszkrét álarca alatt. Mennyi visszaélést követnek is el a jó modor leple alatt a jóindulattal és a hiszékenységssel!

Hova lett a magyaros, régi jó társaság? A lélekből fakadó derű s a szívből sugárzó meleg szeretet? Alig akadunk a nyomára. Felváltotta a modern szellemesség: a finom gúny és a csipkebáronyos gyanu, mely a becsületes lelkü ember arcába kergeti a vért, de azért sok szalónban kedves csemegének tartják. Ehes fül várja, mohó száj adja tovább. Olyan, mint a kristálytartályban örzött méreg. Külsőleg csupa ártatlan elmésség, ötletes szatira, vidám csipkedés, tréfás gúny. De valójában a becsület molyait röpti szét, melyek belepik a családi tüzhelyet, belopóznak az alkón függőnye mögé, a fehér leányzóba, meghuzódnak az oltár mögött, mindenütt, ahol tisztaság van, erény és tisztesség.

A galád árulkodás mindmegannyi apró fergei ezek.

H I R E K .

Tájékoztató

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggel 6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől délután 5 óráig; ugyanazon napokon este 7/8-tól 9-ig urak részére is. A kádfürdő egész nap este 7/8 óráig nyitva marad.

Március 1. A szerb egyházi dalárda „Beszedá” ja.
2. A tüzoltó-szövetség közgyűlése.
2. Szabad lyceum d. u. 5 órákor.
2. Önkéntes tüzoltó-egylet közgyűlése.
6. Biráló választmány ülése.
6. A megyei központi választmány ülése.
8. Értekezlet a tomasováci hid ügyében a város-házán délelőtt 9 órákor.
10. Közigazg. bizottsági ülés.

A népiskolák államosítása. A nagybecsereki népiskolák államosítása sok nehézségekbe ütközik. Mint közöltük volt, a vallás és közoktatásügyi miniszterium leküldötte végelhatározását, egyttal azonban a város által felküldött szerződési pontokban némi változtatásokat eszközölt. Ezek a változtatások olyan lényegesek, hogy a városi tanács nincs abban a helyzetben, hogy az ekként módosított szerződést elfogadásra ajánlja a képviselőtestületnek. És pedig ott keletkezik a legelső összeütközés, hogy az államnak átadandó iskolaépület tisztán tartása és fűtésével járó munkának a teljesítése a szerződés értelmében a városnak képezné feladatát. Amde miután a város által az állam részére felajánlott évi pausalis összegben befoglaltatik ezen címen 720 korona, tehát amennyiben az épület tisztán tartásának és a kiszolgálással járó teendők elvégzése a városra háríthatnák, akkor eo ipso ezen 720 korona kiadás az állam részére fizetendő pausalis összegből levonásba hozandó. Megjegyzendő, hogy erre vonatkozólag a múlt évi december hóban a város részéről történt is felterjesztés, de a miniszter a kérdés ezen részére ki nem terjeszkedett leiratában. Sokkal fontosabb azonban a szerződési pontozatok közül az, ami az iránt intézkedik, hogy az 5%-os iskolai adó a város által az államkincstárba teljesen befizetendő. E tekintetben ugyanis a város azt a kikötést tette, hogy ez az 5%-os iskolai adó csakis abban az arányban létszen az állam részére megfizetendő, amennyiben az 5%-os iskolai adónak egyik része behajthatatlanság folytán be nem szedhető, hogy ezt az összeget a város ne legyen kénytelen megfizetni. Ezzel a formulázással szemben a miniszter úgy kívánja ezt a kérdést szabályoztatni, hogy a város csakis azon 5%-os iskolai adó aránylagos részét nem tartoznék megfizetni, amelyre nézve az állami adó-alap megszűnt. A polgármester fölkérte a tanfelügyelőség vezetőjét, hogy mielőtt ez ügyet újabb tárgyalás végett a képviselőtestület elé terjesztené, a tanfelügyelőség sürgősen írta föl a miniszterhez azzal a kéréssel, hogy a fenti

pontokra nézve a szerződés feltételei a város álláspontja szerint módosíttassanak. Remélhető, hogy a miniszter kedvezőleg fogja elintézni ezeket a függő kérdéseket.

A szegények kenyérére, mint velünk közlik, a föloszlott Olga-egylet pénztári maradványából befolyt 260, Menczer Lipót urtól 4 korona, mi által az e célra befolyt összeg 1585 korona 20 fillére emelkedett, ami körülbelül március hó közepéig elegendő lesz a naponta való kenyérszítás céljaira.

Jegyzőválasztás. A napokban Ferdinándfalván megejtett segédjegyző választás alkalmával 4 jelölt közül Schneider János egyhangulag lett megválasztva.

A tomasováci Temes-hid helyreállítása ügyében az alispán az érdekelt községek képviselőit március hó 8-ára hivta össze Nagybecserekre értekezletre, amikor a városház közgyűlési termében fogják eldönteni, vajjon a hid helyreállítassék-e vagy pedig a sokkal jutányosabb kompközlekedés létesíttessék. Az értekezlet délelőtt 9 órákor veszi kezdetét.

Országos vásárunk második napja élénkség tekintetében felülhaladja az első napit. Szarvasmarha, sertés ma is ezrivel volt és ezen kívül felhajtottak mintegy 5000 darab lovat, amelyekből különösen Bácskában nagy mennyiségben vásároltak lókereskedők.

A bácskai vasuti csatlakozás ügyében a polgármester által véleményadásra fölkért Lloyd-társulat választat ma küldte el a polgármesterhez, melyben a lapunkban is ismertett tiszai áthidalást, illetve a bácskai helyi érdekű vasutakhoz való csatlakozást nem tartják a város érdekében állónak. A polgármester a maga részéről szintén hasonló nézetben van és ily értelemben tesz javaslatot a legközelebbi képviselőtestületi közgyűlésnek.

Az ötven koronás bankjegyek. Az osztrák-magyar banknál ez idő szerint az ötven koronás bankjegyek készítésével vannak elfoglalva. Az új bankjegyek, amelyeket májusban fognak kibocsátani, valamivel nagyobbak a huszkoronás bankjegynél és sárga alapszínen kék színtűek lesznek.

Baleset. Tegnap délután Bodor Jóska, muzalyai jómódu földmives pompás csikóját akarta bemutatni szomszédainak, és midőn egy kukorica szárral reá vágott, a csikó úgy meg rugta, hogy három oldalbordája eltört. Bodor Jóska bácsi most a halállal vívódik.

A Tökölánium újraszervezése. A Tökölániumnumnak, e nagyszabású budapesti szerb nevelőintézetnek újraszervezése bevégett dolognak tekinthető. A közoktatásügyi miniszteriumban el készítették az újraszervezés tervét. Eddig ez intézetet a budapesti szerb egyházközség adminisztrálta. Ezután egy pártfogóság (patronátus) fogja ügyeit igazgatni. A pártfogóság elnöke a budai szerb püspök lesz; alelnökei pedig a budapesti és budai szerb egyházközségek elnökei. A közoktatásügyi miniszter is kikötötte azt a jogot, hogy e pártfogóságba kinevezhessen egy szerb nemzetiségű tagot. Az intézet igazgatója a jövőben is tanügyi szakember lesz. Az intézet alapjait, melyeket eddig a pesti egyházközség kezelte, a karlócai szerb nemzeti alap igazgatósága fogja nemzeti vagyonként kezelni.

Mulatság. „Az országos vörös kereszt-egylet czrepajai fiókja által rendezett s f. évi február hó 23-án megtartott tombolával összekötött táncmulatság minden tekintetben jól sikerült. Bevétele felülfizetéssel együtt 138 korona, tombola-bevétel 78 korona, összesen 216 korona. Kiadás volt összesen 76 korona 50 fillér. Maradt tiszta jövedelem 139 korona 50 fillér. Felülfizettek: Bunda Vazul (T.-Kubin) 1 kor. 80 fill., Andrejevics Jesta 1 kor. 60 fill., Czvetkovics György (Zimony) 1 kor. 60 fill., Csudmirovics János plébános 1 kor. 20 fill., Atanackovics Lyubica 1 kor. 20 fill., Ilijevics Lubomir 1 kor. 20 fill., Agh János 80 fill., Epifanica Boldizsár 80 fill., Alexics Sebő 80 fill., Radovancev Benő plébános 80 fill., Groi N. (Pancsova) 80 fill., Petrovicsné (Pancsova) 80 fill., Brod Sándor 80 fill., Vercz Károly 80 fill., Stefanovics Zsvojin 80 fill., Trifunatz Dániel 60 fill., Ilijevics Áron 60 fill., Visnyicski Velizár 60 fill., Roland N. 60 fill., Blasics József (Oppova) 40 fill., Ilijevics Jócáné 20 fillért. A tombolához szükséges tárgyakat Czrepaja nagylelti hölgyközönsége ajándékozta. Fogadják az ajándékozók ezuton is a főkegylet hálás köszönetét nemessziviségükért és a jótékony cél iránti lelkesültségükért.

Viktor
tással
követ

„calu
előtt
ellen
a „se
vény
igazs
a vál

polgá
19-en
litve
válasz
mert
petici
ismer
hogy
ságot.

lus a
képvise
mely
képvise
ügyeik
vel ny
fordulj
törvény
hivata
volt a
válasz

több
reflekt
lyeket
egyig
hogy
tisztvis
ságu
fenyeg

A
tás d
László
nagy
főlkö

vagy
tek vo
minő
szigoru

P
párti
kittinik
hanem
zatuka

A
lentik
tevéjü
szeretik
jabb v
mert it
lasztán

H
választ

Eg
vasta
család
választ
hogy

M
érvény
a Dáni
számít
szótöb

K
mégis
Karáts
ellenbi

Be
vissza
zöket
H

A zichyfalvi mandátum.

— Petíció a kurián. —

A ma folytatott tárgyaláson Pollák Viktor dr. nagybecskereki ügyvéd, a választók képviselőjében mondotta el nagy hatással védőbeszédét, mely lényegileg a következőket foglalta magában.

A támadás, melyet a kérvényezők a „calumniare audacter“ elvét tartva szem előtt, a tisztviselők és választók serege ellen intéztek azon hiu reményben, hogy a „semper aliquid haeret“ ezuttal is érvényre jut a teremben, ahol csak az igazságnak van szava, fegyvert szegezett a választók ellen.

Megjelentek itt tekintélyes független polgárok a kuria előtt és pedig nemcsak 19-en, mint az a meghatalmazásban említve van, hanem Karátsonyi-párt összes választói, hogy visszaverjék a támadást, mert úgy vannak meggyőződve, hogy a petíció nemcsak a megerősökelt lelkiismeret sugallata, hanem az a célzata, hogy a kérvényezők kapják az igazságot.

A zichyfalvi kerületnek a lefolyt ciklus alatt Karátsonyi Jenő gróf volt a képviselője, annak a családnak a sarja, mely száz év óta kedves a nép előtt. A képviselő a lefolyt ciklus alatt a közügyek iránt tanúsított meleg érdeklődésével nyerte el a bizalmat, hogy újból feléje forduljon a népakarat. Nem kellett itt törvényteleneségeket elkövetni, nem kellett hivatalos pressziót mozgósítani, mert meg volt a bizalom a kerületnek nagyszámu választói részéről.

Pollák ezután a kérvényezők által több tisztviselő ellen fölhozott vádakra reflektál. Kimutatja, hogy a vádak, melyeket a Dániel-párt fölpanaszol, egytől-egyig alaptalanok. Okmányokkal igazolja, hogy az ellenpárt javára korteskedtek a tisztviselők oly módon, hogy felettes hatóságuknak többeket kellett közülük megfenyegetni.

Azt mondja a petíció, hogy a választás drága volt. Drága volt ám Dániel Lászlónak, aki százezer forintot kapott nagynénjétől és negyvenezer forintot vett föl kölcsön birtokára.

Tagadja, hogy a Karátsonyi gróf, vagy pártja részéről visszaélések történtek volna. Sőt a választás menetére bármiféle befolyás gyakorlását a gróf a legszigorubbán megtiltotta.

Felolvassa ezután az összes Karátsonyi-párti választók nyilatkozatát, amelyből kitétnik, hogy etette, itatva nem lettek, hanem szabad akaratukból adták szavazatukat Karátsonyi Jenő grófnak.

A zichyfalvi kerület választói kijelentik még, hogy Karátsonyi grófban jótevőjüket látják, őt atyjukként tisztelik és szeretik. Ebben a nyilatkozatban egy újabb választás megnyilatkozását látjuk, mert itt többen nyilatkoznak, mint a választási urnánál.

Hosszasabban foglalkozik ezután a választási vesztegetések kérdésével.

Egy óránál tovább tartott, míg fölolvasta azokat az eseteket, midőn a Dániel-család tagjai etettek, itattak, sőt egyes választóknak pénzt is adtak csak azért, hogy Dániel Lászlóra szavazzanak.

Mindezek alapján 836 szavazatot kér érvényteleníteni és ezt a 836 szavazatot a Dániel Lászlóra adott szavazatokból leszámítani, mi által a Karátsonyi gróf 91 szótöbbsége 928-ra emelkedik.

Kéri a petíció elutasítását. Ha pedig mégis elrendelnék a bizonyítás, kéri a Karátsonyi-párt részéről egyidejűleg az ellenbizonyítás elrendelését is.

Beszédét azzal fejezte be, hogy utasítsa vissza a kuria a kérvényt és a kérvényezőköt marasztalja el a költségekben.

Hatásos befejező mondattal végezte

Pollák beszédjét, akinek mai szép sikeréhez számosan gratuláltak a jelenlevő torontái és fővárosi jogászok és a hallgatóság soraiból.

A tárgyalást h e t f ő n folytatják.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szombat: „Hálókocsik ellenőre.“
Vasárnap d. u.: „Ocskay brigadéros.“
„este: „Szép Darinka.“

* A „Katalin“ másodsor. Meglehetősen telt ház előtt ment tegnap másodsor a „Katalin“ operett hasonló szép sikerrel, mint az első alkalommal. A három primadonna, Léva Margit, Szepesi Szidi és Solti Vilma ismételve sok tapot arattak.

* Hálókocsik ellenőre. Harmadszor szerepel már a színház műsorán a Hálókocsik ellenőre. A francia vígjáték azonban valami akadály miatt mindég lemaradt a napirendről. Holnapra újra kitézte az igazgatóság a darabot s ma már meg is tartották belőle a próbát.

TÖRVÉNYSZÉK.

§. Elítelt lapkiadó. A fehértemplomi Volksblatt kiadója, Kuhn Péter (a kinek apósa Schümichen Jakab, ugyancsak a lap szerkesztője) a választások alkalmával politikai tartalmú cikket közölt, amár a lap az 1848-iki sajtótörvény rendelkezéseivel képest az ahhoz szükséges kaucióval nem birt. Több ilyen cikkért a királyi ügyészség bevádolta a fehértemplomi kir. járásbírósnál, a mely aztán a kiadót 7 napi fogházra és 40 korona pénzbírságra ítélte. Kuhn azonban sokalta a büntetést és felebbezett a kir. törvényszék mint felebbviteli bíróság elé, a hol az ügyvédje, dr. Kremling Lajos felmentését kérte. A törvényszék azonban kimondotta először is, hogy ezen ügy elbírálása (sajtótörvény 31. §.) a törvényszék hatáskörébe tartozik, továbbá habár a védelem teljes felmentést, esetleg csak pénzbüntetést kért, Kuhn Péter 1000 korona fő- és 200 korona mellékbüntetésre ítélte, mely összeg behajthatatlanság esetén 70 napi fogházra változtatandó. — A Volksblatt tudvalevőleg egyike a délvidék magyarellenes német lapjainak s így a hazafias érzelmű lakosság nem fájlatja az ítéletet. Ellenkezőleg kíváncsisággal várja, hogy a temesvári kir. ítélőtábla, a hová felebbezést jelentettek be, miként bírálja el a törvényszék ítéletét.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 28-án

— Távirati tudósítás. —

Budapest, február 28.

Elég érdeklődés mellett a kisebb tárcák költségvetését kezdték ma tárgyalni a képviselőházban.

Nessi Pál az udvartartás költségeinek a híresztelt felemeléséről szól. Felemlíti, hogy a főhercegeknek legnagyobb része sohasem járt Magyarországon s József kir. herceg az egyedüli, aki állandóan közöttünk lakik. A királyi palota építéséhez — úgy hallja — az állam is pénzt adott, s minnek nyomát sehhol sem találni.

Rátkay László a Gotterhalte ellen beszél.

Széll Kálmán nyomban válaszolni kíván az elhangzott dolgokra. Ő a maga részéről is kívánatosnak tartaná, hogy a főhercegek többet időzzenek Magyarországon. (Helyeslés.) Ami az új királyi palotát illeti, az a király magán pénztárából készül. Az állam csupán kölcsönt adott az udvartartásnak, a mit az harminc esztendő alatt kamatostul együtt fizet vissza. A Gotterhaltból kár olyan nagy dolgot csinálni. Az egy százestendő vita,

ami elvesztette politikai jelentőségét. (Helyeslés.)

Bartha Miklós az új országház tételénél kifogásolja az épületet. Teljesen elpuskálták az építést, értéktelen mázolásokkal rakták meg a falakat, a miket legjobb volna onnan lekaparni.

Széll Kálmán miniszterelnök is lát hibákat az építésben. Maga az épület azonban egészében olyan, hogy nem jöhet kifogás alá. (Helyeslés.)

A vitát holnap folytatják.

Minisztertanács.

Budapest, febr. 28. (A „Torontái“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése alatt szünet közben félórán tartó minisztertanács volt, a melyen folyó ügyeket tárgyaltak.

Megrongált temető.

Budapest, febr. 28. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Nagy-Szöllösről jelentik: Az éjjel az itteni református temetőt teljesen feldúlták. A sírkövek legnagyobb részét megrongálták. A tetteseket keresik.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1902. február 28.

A készárutüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilós	50 kilogr. ára		kilós	50 kilogr. ára		
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig	
Tiszavidéki	uj	76	9.35	9.55	80	9.60	9.80
Pestvidéki	uj	76	9.30	9.45	80	9.55	9.70
Bánsági	uj	76	9.25	9.45	80	0.—	0.—
Bácskai	uj	76	9.30	9.55	80	0.—	0.—
Rozs	uj	elsőrendű	70—72		7.60	7.65	
„	„	másodrendű	—		7.45	7.60	
Arpa	„	takarmány	60—62		6.10	6.20	
„	„	égetni való	62—64		5.75	6.—	
„	„	sörfőzésre való	64—66		0.—	0.—	
Zab	„	—	39—41		7.55	7.70	
Tengeri ó	„	bánsági	—		0.—	0.—	
„	„	másnemű	—		0.—	0.—	

Határidő-üzlet.

Budapest, febr. 28. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) Egyre lanyhuló érdeklődéssel indul meg nap-nap mellett a tözsde, mely a zárlat felé mindinkább fokozódik. Ma egész délelőtt esett az eső, tüzetkötés alig volt. Déli zárlati jegyzések a következők:

Buza 1902. áprilisra	9.34—9.36
„ 1902. októberre	8.26—8.27
Rozs 1902. áprilisra	7.53—7.54
Tengeri 1902. májusra	5.25—5.26
Zab 1902. áprilisra	7.65—7.66

Vonalok érkezése és indulása

Nagy-Beocskerekre, illetve Nagy-Beocskerekről.

Érvényes 1901. október hó 1-től.

Érkezik:

A nagybecskereki pályaudvarra:

Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
Pancsováról: délelőtt 7 óra 55 p.; délután 5 óra 55 p.
Temesvárról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
Versecezőről: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
Alibunárról: este 7 óra 23 p.
Zsombolyáról: (keskenyvágányú vonalon) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.
Budapest—Szegebről: reggel 7 óra 55 p.; délután 4 óra 35 p.; éjjel 10 óra 38 p.

Indul:

A nagybecskereki pályaudvarról:

Zsombolyára: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
Pancsovára: reggel 8 óra 30 p.; délután 6 óra 30 p.
Temesvárra: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
Versecezőre: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
Alibunárra: reggel 8 óra 25 p.
Zsombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 55 p.; délután 6 óra 10 p.
Szege—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 40 p.
Károva—Nagy-Kikindára: reggel 5 óra 58 p.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Nagybecskerek, péntek, február hó 28-án:
Ifjúsági és népelőadás mérsékelt helyárakkal:

Kadetkisasszony.

Nagy vig operette 3 felvonásban. Irtá: Pásztor Árpád.
Zenéjét szerzette: Mader Raul.

Személyek:

Mr. George Williamson	—	—	Vadász Lajos
Miss Lucy, leánya	—	—	Lévay Margit
Mr. Billy, fia	—	—	Szabó Pál
Leillah Úllah	—	—	Szepessy Sz.
Bob Roberston	—	—	Viola József
Vatkins Tottie	—	—	Polgár Béla
Mrs. Daise Happy	—	—	Palotainé
Dr. Black	—	—	Madas Pista
Dr. Slack	—	—	Kóhalmi Andor
Dr. Frig	—	—	Fodor Oszkár
Dr. Brig	—	—	Tukoray Loránt
Mari, szobaleány	—	—	Gömöri Vilma
Egy tüzoltó	—	—	Török Sándor
Targoncás	—	—	Iván Sándor
Egy tengerész	—	—	Kádár György
A kirándulás rendezője	—	—	Halász Zoltán
Egy hölgy	—	—	Mezeyné

Kezdeté 8 órakor.

Holnap, szombaton, 1902. március 1-én:
Hálókocsik ellenőre (Vigjáték.)

KÖZGAZDASÁG.

Közgyűlések.

- Március 2. „A torontói h. é. vasutak alkalmazottainak takaré- és előlegezési egylete, mint szövete-
kezeti” közgyűlése.
3. „A törökkanizsai központi takarékpénztár mint
részeny-társaság” közgyűlése
8. „A kisteremi tejszövetkezet” közgyűlése.
9. „A kisbirtokosok országos földhitelintézete” köz-
gyűlése Budapesten.
16. „A nagybecskereki izr. hitközség” közgyűlése.
16. „A nagybecskereki bórparosok szövete-
kezeti” közgyűlése.
23. „A nagybecskereki takaré- és előlegezési tár-
sulata az osztrák-magyar első általános tiszt-
viselő-egyletnek” közgyűlése

□ **A hitelszövetkezetek kongresszusa.** Az Országos Központi Hitelszövetkezet kongresszusi választmánya szerdán gróf Mailáth József elnök-
lete alatt igen látogatott ülést tartott, melyen megbeszéltek a folyó évi március hó 13-án tartandó szövetekezeti kongresszus napirendjét. Első tárgyként a szövetekezeti gabonarakárak szervezését tüzte ki. Javasolni fogják a kongresszusnak, hogy a szövetekezeti gabonarakárakat megfelelő állami segéllyel létesítsék és a magtári épületek céljaira a m. kir. államvasutak ingyenesen engedjenek át az állomásokon megfelelő területet. A napirend második tárgya a kisbirtokosok jelzálogi hitel-
igényeinek kielégítése. Az ipari termelő szövet-
kezetek megvalósítása tárgyában, mely a napi-
rend harmadik pontja, kimondta a választmány, hogy nem szövetekezeti gyárat kell alakítani, hanem az ipari kiadó szövetekezeti rendszert kell meghonosítani s ennek révén a kisparosok-
kat munkával ellátni. Végül a napirend negyedik pontja, vagyis a kényszereladásra kerülő kisbirtokok megmentése tárgyában kimondta a választmány, hogy kívánatos volna, ha a törvény-
hozás a szövetekezeteknek vagy más hivatali közegeknek előjogot adna arra, hogy a meg-
nem felelő árért árverésen megvett ingatlanokat utóajánlat útján magukhoz válthassák és a kis-
birtokosok kezébe visszajuttathassák.

Ingatlanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1902. évi február hó 21-től 1902. évi február hó 28-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltozások történtek:

Malajev Milán hagyatékához tartozó 2051. öi. számú házat és 8 hold szántóföldet előörkölte kiskoru Malajev Szvetozár.

Szlankamenac Lyubica tulajdonát képező 000 négyzetöl szérűskertet megvette Radovancev Stéva és Furkov Zsiva 800 koronáért.

Szlankamenac Lyubica tulajdonát képező 500 négy-
zetöl szérűskertet megvette Gardinovacsy Ráca 800 ko-
ronáért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyztetik a Nagybecskereken, 1902. évi február hó 28-án megtartott országos vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	9.-	korona
kétszeres	„	6.80	„
ross	„	6.80	„
árpa	„	5.50	„
zab	„	7.-	„
kukorica (új)	„	4.70	„
repcé	„	11.50	„
szóna I.	„	2.80	„
„ II.	„	2.50	„
szalma I.	„	1.50	„
„ II.	„	1.-	„
burgonya (új) 50	„	3.-	„
marhahús I. 1 kilogr.	„	0.96	„
„ II.	„	0.88	„
borjú hús	„	1.20	„
diznó hús	„	0.96	„
juh hús	„	0.72	„
zsir	„	1.08	„

325. I. számhoz 1902.

191—3.1

HIRDETMÉNY.

A földmívelésügyi m. kir. miniszter ur 8 nagyméltósága az 1901. évi február hó 9-én kelt 26580. számú rendeletével az **Urményházi paplak építését és az ottani templom helyreállítását 15148 kor. 95 fill. összeg erejéig engedélyezte.**

A fentemlített munkálatok kivitelé-
nek biztosítása céljából az 1902. évi már-
cius hó 24-ik napjának d. e. 11 órájára a nagybecskereki m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny-
tárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbemlített végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figye-
lembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételek-
ben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5% ának megfelelő bantpénz (vagy a bant-
pénznek az állampénztárnál (adóhiva-
talok, vámhivatalok, sóhivatalok stb.) tör-
tént letételel igazoló pénztári nyugta) csato-
landó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Nagybecskereken, 1902. évi február hó 22-én.

M. kir. államépítészeti hivatal.

A hivatal főnöke:

Faur.

kir. főmérnök

5709/902. sz.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény

A magy. kir. államvasutak igazgatósága nyilvános versenyt hirdet a szegedi pályaudvaron létesítendő postáépület előállítására szükséges építési munkák végrehajtására.

A tervek, a költségvetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten a magy. kir. államvasutak igazgatóságának magasépít-
ményi ügyosztályában (VI. Teréz-körút 56. sz. III. emelet 14. ajtó) és Szegeden az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1902. évi március hó 20-án déli 12 óráig nyújtandók be alulírott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályában (Teréz körút 56. szám II. emelet 10. ajtó.)

Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mellékletei ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve a következő felirattal nyújtandók be: „Ajánlat a szegedi pályaudvaron létesítendő postáépület munkáira.”

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1902. évi március hó 19-én délelőtt 12 óráig 1400, azaz egyezernegyszáz korona bantpénz teendő le a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (VI. ker. Andrassy ut 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami leté-
tekre alkalmas értékpapirokban.

A bantpénzről szóló letétjegy az ajánlat-
hoz nem csatolandó.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfo-
lyam szerint számítatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek.

Posta útján beküldött ajánlatok és bant-
pénzek térli vevénnyel adandók fel.

Budapest, 1902. február hóban.

(8.1)

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjazatik.)

NYOMDÁSZ - TANULÓNAK

jó házból való fiu
felvétetik.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

(42—2.48)

Kapható minden könyv-
kereskedésben, vagy a pénz
beküldése esetén megküldi
bérmentve a Szegedi Napló
kiadóhivatala.

28165. sz. 1902.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága által a fumei Zichy-molon létező I. számú tár-
ház emeletessé tételéhez szükséges vasszerkezeti munkák végrehajtása iránt f. évi február hó 11-én megtartott nyilvános versenytárgyalás elfogad-
ható eredményre nem vezetett, miért is ezen munkákra ezennel új nyilvános verseny hirdet-
tetik.

A tervek és költségvetések, az egységár-
jegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten a magy. kir. államvasutak igazgatóságának magasépít-
ményi ügyosztályában (VI. Teréz-körút 56. sz. III. em. 14. ajtó) és Zágabott az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1902. évi március hó 12-én délelőtt 12 óráig nyújtandók be alulírott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályában (VI. Teréz körút 56. sz. II. em. 10. ajtó.).

Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mell-
lékletei ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve a következő felirattal nyújtandók be. „Ajánlat a fumei Zichy-molon létező I. számú tár-
házhoz szükséges vasszerkezeti munkákra.”

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1902. évi március hó 11-én délelőtt 12 óráig 650, azaz Hatszázötven korona bantpénz teendő le a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (VI. ker. Andrassy ut 75. szám földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban.

Budapest, 1902. évi február hóban.

(8.1)

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjazatik.)

893/1 1902. sz.

Magyar királyi államvasutak.

Üzletvezetőség Szegeden.

Árverési hirdetmény.

A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége ezennel közhírré teszi, hogy a m. kir. államvasutak tulajdonát képező, már használt, de még teljesen jókarban levő XX. és XXVIII. sz. fa állóhajók, Orsován a magy. folyam tengerhajózási részvénytársaság üzemi helyében az alábbi feltételek mellett a folyó évi március hó 14-én reggel 9 órakor nyilvános árverés útján egyenként el fognak adni.

1. Az árverés megkezdése alkalmával az árverezni szándékozók kötelesek a XX. számú hajó után 50 (ötven), a XXVIII. számú hajó után 100 (száz) koronát bantpénz fejében az árverező biztos kezeihez letenni, mely bantpénzek a vételtől elesőknek azonnal, a legtöbbet ígérőnek pedig a vételár teljes kifizetése és a megvett hajóműhely területéről történt eltávolítása után fog visszaadni.

2. Ha azonban vevő a megvett hajót az árveréstől számított 8 napon belül az uszműhely területéről el nem távolítaná, úgy az általa megvett hajó költségére és veszélyére fog onnan eltávolíttatni, mely költségek visszatartott bantpénzéből fognak fedeztetni.

3. A XX. számú hajó kikiáltási ára 200 (kettőszáz), a XXVIII. sz. hajó kikiáltási ára 500 (ötszáz) koronában állapíttatik meg, mely kikiáltási áron alul az említett hajók eladati nem fognak.

Szeged, 1902. évi február hó 12-én.

Az Üzletvezetőség.